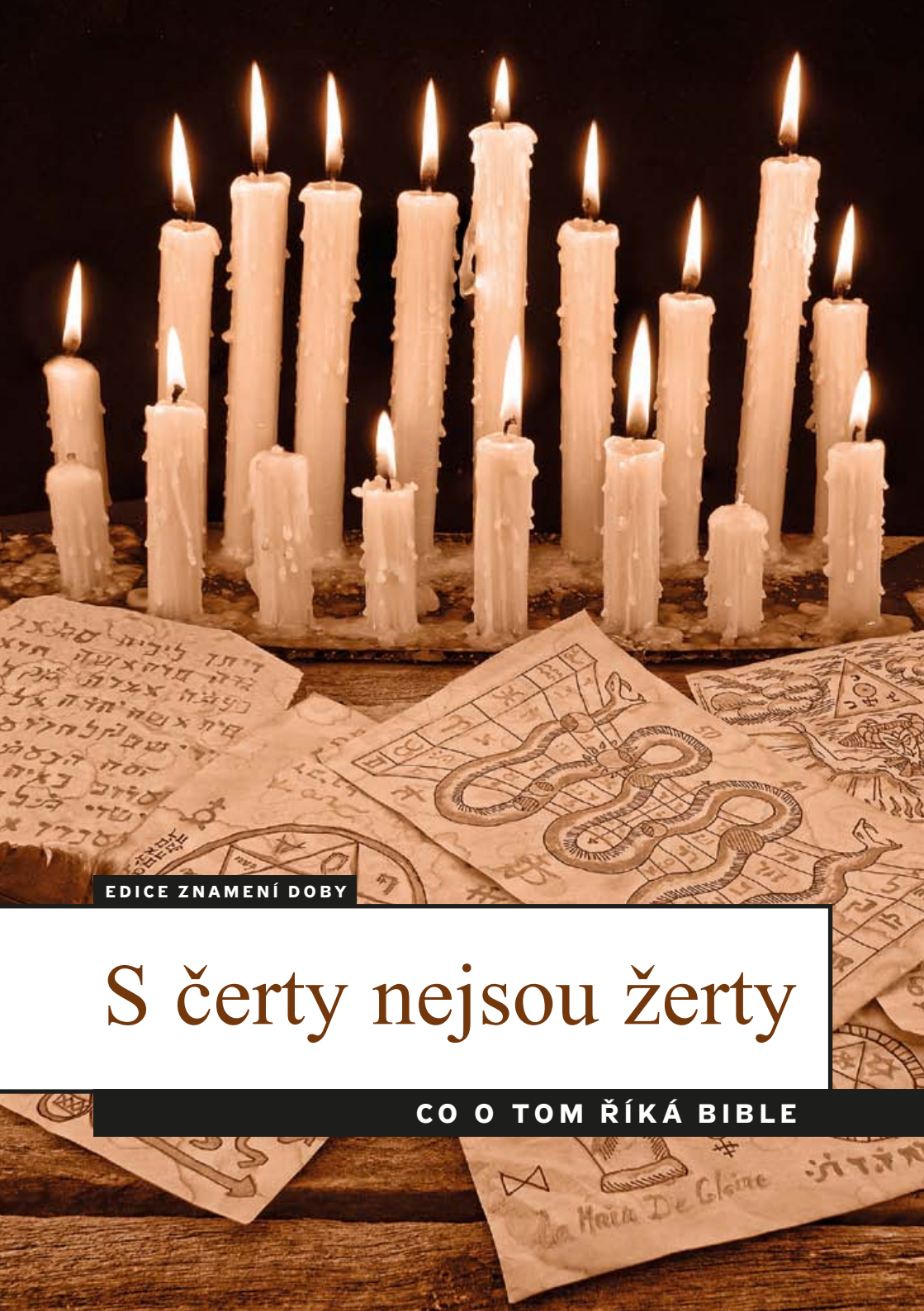

EDICE ZNAMENÍ DOBY

S čerty nejsou žerty

CO O TOM ŘÍKÁ BIBLE

EDICE ZNAMENÍ DOBY

S čerty nejsou žerty

CO O TOM ŘÍKÁ BIBLE

SNC – Slovo na cestu

© Advent-Orion, Praha 2014

ISBN 978-80-7172-787-3

S čerty nejsou žerty

Už od dětství nás provázejí pohádky. V mnoha z nich vystupují čerti. Tito vyslanci pekla mají jen jeden úkol – ZÍSKAT DUŠI ČLOVĚKA! V pohádkách se vždy najde nějaký hloupý Honza, bláznivá Káča nebo vysloužilý voják, kteří toho čerta nakonec „převezou“ a ten se vrátí do pekla s ostudou.

Vyrůstáme tak s falešnou představou, že čerti, démoni a také jejich pán – Lucifer (démon) – pro nás nejsou žádnou hrozbou, protože my jsme přece chytřejší než ta Káča, a tak si s pekelnými silami můžeme klidně zahrávat. A i kdyby na tom bylo něco pravdy, nás přece tyhle síly nepřemohou.

Vlk v rouchu beránčím

Jako malý kluk jsem měl rád televizní pořad Večerníček a v něm obzvlášť Pohád-

ky ovčí babičky – krátké příběhy o tom, jak se zlý vlk snažil beránkovi sežrat jeho ovečku. Zkoušel různé triky, aby ji odlákal z louky do lesa. Dokonce se i převlékl za beránka...

Trochu naivní ovečka vlkovi často „skočila na špek“ a mnohokrát už to vypadalo, že vlkovi poslouží jako dobrá svačinka. V poslední chvíli se pak objevil beránek, který si všiml, že se ovečka nepase na bezpečném místě, a proto se ji vydal hledat. Vlk byl poražen a ovečka s beránkem se pak dál pásli nedaleko chaloupky u lesa.

Myslím, že autor tohoto pohádkového seriálu dobře věděl, co chce dětem zafixovat v jejich paměti. Každého z nás ohrožuje nějaký zlý vlk, a jsme proto v nebezpečí. Já sám jsem tou ovečkou,

kteřou si vlk právě chystá naložit do marinády s česnekem. Někde poblíž je beránek, který mne může zachránit. Bez něho jsem ztracený, protože na vlka sám nestačím.

Dnes večer se vám představí náš pán

Ale pojďme už od pohádky k realitě. Opravdu okolo nás existují nějaké „pekelné síly“? Jsou čerti jen přihlouplými pohádkovými bytostmi, nebo nám skutečně hrozí nebezpečí od démonů, kteří jsou představiteli sil zla?

Táta mi vyprávěl příběh z doby, kdy jsem ještě nebyl na světě. Dostal pozvání na schůzku lidí, kteří uctívali ďábla. Pozdě večer se setkávali okolo stolu, na kterém svítily svíčky a byl plný různých symbolů a zvláštních drobností, které vytvářely atmosféru tajemna. Jednou týdně lidé z této skupiny vyvolávali duchy zemřelých a radili se s nimi, jak dál ve svém životě.

Jeden z těchto „uctívačů ďábla“ začal pociťovat touhu změnit svůj život. Setkal se s tátou a najednou zatoužil místo ďáblu sloužit Bohu. Hovořil o tom se svými přáteli a ti mu řekli, ať tátu pozve mezi ně. Po prvním setkání, na kterém četli Bibli a diskutovali o ní, přišlo druhé, pak další a další. Jednou přišel nový muž. Celý večer jen poslouchal a neproněsl ani jediné slovo. Z jeho obličejů bylo ale patrné, že se mu to, co vidí, vůbec nelíbí.

Diskuze nad Bibli skončila a lidé se začali loučit. Tajemný návštěvník se loučil jako poslední. Stiskl pevně tátovu ruku a držel ji, aby táta pozorně vyslechl to, co mu chtěl říci. Z jeho úst zaznělo velice výhružným, až strašidelným hlasem: „Dnes večer se vám představí náš pán. Nemá rád, když mu někdo narušuje jeho plány. Udělá to tak, že to nepře-

„Setkal jsem se s celou řadou mladých lidí, kteří jen tak z hecu ve škole zkoušeli, co je pravdy na možnosti dostat odpovědi na své otázky od tančícího stolečku. Dodnes vidím úzkost a strach mladých středoškoláků ze třídy mé dcery, kteří na počátku s bezstarostným úsměvem při svíčke spojili do kruhu prsty svých rukou a ironickými vtipky začali vyvolávat ‚duchy‘. S úžasem, ale i obavami zjistili, že ‚to funguje‘. Počáteční ‚nevinná‘ zábava se začala měnit v tragédii ve chvíli, kdy se někteří z nich stali závislými na této moci a ta pak začala silně ovlivňovat jejich myšlení a činy. Když poznali, že přestat v ní věřit už jaksi nejde a potlačit její vliv se také nedaří, začali propadat pasivní beznaději. Zůstal jim jen jakýsi zoufalý pocit spoutání a závislosti.“

Jaroslav Šlosárek

hlédnete a nikdy v životě na to nezapomenete.“

Byl už pozdní večer a táta šel domů. Šel pět kilometrů temnou krajinou a přemýšlel o slovech, která před chvílí zazněla z úst toho muže. Kousek od domu, ve kterém bydlel, se zastavil a v krátké modlitbě poprosil Boha, aby to vše vzal do svých rukou.

Doma se převlékl do pyžama, vyčistil si zuby a pak potichu, aby nevzbudil spící manželku, zalezl pod peřinu. Už skoro usínal, když najednou ucítil zvláštní tlak. Měl pocit, jako by mu na prsty u nohou najel parní válec a drtil mu kosti. Ten tlak a bolest se pomalu přesouvaly nahoru. Po chvíli už necítil lýtko, pak stehna... Když to vše bylo skoro u srdce, tátovi ko-

nečně došlo, co to je. Z posledních sil zavolal: „Pane Ježíši, pomoz!“

V té chvíli se ozvala strašná rána a rozsvítla se světla v celém bytě. Táta se najednou dívá, že zmizela jeho příkrývka. Probuzená máma mu začala vyčítat, proč ji nenechá spát. Táta byl v takovém šoku, že jí ani nebyl schopný odpovědět. Chodil po bytě a hledal peřinu, pod kterou ještě před chvílí spokojeně usínal.

Příkrývku nakonec našel vmáčknutou za těžkým šatníkem. Musel ho odtahnout od zdi, aby peřinu vytáhl a mohl se jí zase přikrýt. To už ale mamince vše vyprávěl. Společně se pak modlili. Nejříve děkovali Bohu, že satanu nedovolil, aby tátu zabil. Pak dali své životy do Ježíšových rukou a teprve poté zase usnuli.

KDE SE TU VZALO ZLO?

Existuje nebezpečí, které je souhrnně označováno jako okultismus. Dříve než se podíváme na definici, vraťme se na chvíli tam, kde nalézáme spoustu užitečných rad – do Bible. Připomeňme si příběh o prvním hříchu našich prarodičů v ráji.

V knize Genesis je napsáno: „Nejzchytralejší ze vši polní zvěře, kterou Hospodin Bůh učinil, byl had. Řekl ženě: ‚Jakže, Bůh vám zakázal jíst ze všech stromů v zahradě?‘“

Žena hadovi odvětila: ‚Plody ze stromů v zahradě jíst smíme. Jen o plodech ze

stromu, který je uprostřed zahrady, Bůh řekl: ‚Nejezte z něho, ani se ho nedotkněte, abyste nezemřeli.‘“

Had ženu ujišťoval: ‚Nikoli, nepropadnete smrti. Bůh však ví, že v den, kdy z něho pojíte, otevrou se vám oči a budete jako Bůh znát dobré i zlé.‘“

Žena viděla, že je to strom s plody dobrými k jídlu, lákavý pro oči, strom slibující vševědoucnost. Vzala tedy z jeho plodů a jedla, dala také svému muži, který byl s ní, a on též jedl. Oběma se otevřely oči: poznali, že jsou nazí. Spletli tedy fíkové listy a přepásali se jimi. Tu uslyšeli hlas

Hospodina Boha procházejícího se po zahradě za denního vánku.

I ukryli se člověk a jeho žena před Hospodinem Bohem uprostřed stromů v zahradě“ (Genesis 3,1–8).

Tento biblický příběh, považovaný mnohými křesťany jen za legendu, prozrazuje mnoho o problému, kterým se chceme zabývat. Dovídáme se o způsobu, jakým se zlo dostalo na naši planetu. Přinesl ho osobně původce zla, který byl původně blízkým Božím spolupracovníkem. Později ale zatoužil vystřídat Boha na trůnu vládce celého vesmíru. Dobře věděl, že Bůh je mocnější a v přímém boji neporazitelný. Rozhodl se bojovat po svém. Pomocí pomluv, lsti a různých pastí. Boha sice neporažil, ale povedlo se mu do tohoto svého odboje vůči Bohu získat obrovský počet vesmírných bytostí, kterým Bible říká andělé.

Když pak Bůh stvořil život na naší planetě, ďábel vycítil zvláštní šanci. Nikde ve vesmíru, v žádné mimozemské civilizaci, se mu nepodařilo svést většinu. Teď je tu najednou planeta, na které by mu stačilo svést k odboji dva lidi. Víc jich tu ještě nežije. Jako šelma zavětril kořist a hned se pustil do příprav útoku. Pokud se mu vše podaří, bude z něho vládce celé planety.

Nemá to ale snadné. Musí upoutat pozornost Adama a Evy, našich prarodičů. Volí zvláštní způsob. Jako „médium“ po-

užívá krásného hada. Uspěl. Eva je překvapená. Zná už skoro všechna zvířata v ráji, ale žádné z nich nemluví. Je zvědavá a chce tomu přijít na kloub. Pouští se s hadem do hovoru.

V hlavě má najednou spoustu otázek: „Jak to, že nám Bůh o mluvícím hadovi nic neřekl? Proč se tento tvor nachází zrovna na stromě, před kterým nás Bůh varoval? Proč...?“ Otázek je spousta. Ďáblův plán vyšel. Eva podlehla jeho svodu a chvíli po ní i její manžel.

Jaký byl výsledek? Mysleli si, že jim přátelství s mluvícím hadem pomůže objevit nekonečné nebeské výšiny. Věřili, že se z nich stanou bohové. Těšili se... Jenže přišlo rychlé vystřízlivění. Místo toho, aby stoupali vzhůru, padají do hlubin. Místo většího světla jsou najednou ve tmě. Ztrácejí důvěru ve svého Stvořitele a tím i svůj „světelný oděv“. Jsou najednou nazí a jeden před druhým se stydí.

Snaží se svou nahotu přikrýt, když vtom najednou uslyší, jak se blíží Bůh. Dostávají strach a ukrývají se v nedalekém porostu křoví:

„Hospodin Bůh zavolal na člověka: ‚Kde jsi?‘

On odpověděl: ‚Uslyšel jsem v zahradě tvůj hlas a bál jsem se. A protože jsem nahý, ukryl jsem se.‘

Bůh mu řekl: ‚Kdo ti pověděl, že jsi nahý? Nejedl jsi z toho stromu, z něhož jsem ti zakázal jíst?‘

Člověk odpověděl: *„Žena, kterou jsi mi dala, aby při mně stála, ta mi dala z toho stromu a já jsem jedl.“*

Proto řekl Hospodin Bůh ženě: *„Cos to učinila?“*

Žena odpověděla: *„Had mě podvedl a já jsem jedla.“*

I řekl Hospodin Bůh hadovi: *„Protožeš to učinil, buď proklet, vyvržen ode všech zvířat a ode vši polní zvěře. Polezeš po břiše, po všechny dny svého života žrát budeš prach. Mezi tebe a ženu položím nepřátelství, i mezi símě tvé a símě její. Ono ti rozdrtí hlavu a ty jemu rozdrtíš patu.“*

Ženě řekl: *„Velice rozmnožím tvé trápení i bolesti těhotenství, syny budeš rodit v utrpení, budeš dychtit po svém muži, ale on nad tebou bude vládnout.“*

Adamovi řekl: *„Uposlechl jsi hlasu své ženy a jedl jsi ze stromu, z něhož jsem ti zakázal jíst. Kvůli tobě nechť je země prokleta; po celý svůj život z ní budeš jíst v trápení. Vydá ti jenom trní a hloží a budeš jíst polní byliny. V potu své tváře budeš jíst chléb, dokud se nenavrátiš do země, z níž jsi byl vzat. Prach jsi a v prach se navrátiš“* (Genesis 3,9–19).

Katastrofální důsledky „drobné nedůvěry“. Místo nebeských výšin pád až na dno. Adam s Evou musí opustit ráj, aby poznali, jaké to je, když chtěli „znát dobré i zlé“. Protože dobré znají od prvního okamžiku svého zrodu, mohou teď najednou poznávat druhou stranu – poznávají „zlé“.

Co dělá „had“ dnes?

Od té chvíle uplynuly tisíce let a boj mezi dobrem a zlem pokračuje. Satan se dál převléká za někoho jiného, podle toho, jak se mu to hodí. Dnes už ze sebe nedělá mluvícího hada. Apoštol Pavel píše: *„A není divu, vždyť sám satan se převléká za anděla světla. Není tedy nic překvapujícího na tom, že se jeho služebníci převlékají za služebníky spravedlnosti“* (1. Korintským 11,14).

Jak už víme, satan, dříve Lucifer – Světloňoš, zatoužil po něčem, co jako stvořená bytost nemohl získat. Chtěl se stát Bohem – Stvořitelem. Podvodem na svou stranu získal třetinu vesmírných bytostí a stejně se snaží svádět i každého z nás.

Ďábel je stále stejný. V Bibli můžeme číst, že Bůh je láska. Ďábel je přesný opak Boha. Zatímco Bůh dělá vše pro to, aby chom mohli žít, satan má jen jedno přání. Sní o tom, že zničí vesmír, všechny jeho obyvatele a nakonec i Boha, svého Stvořitele. Pochopil, že sám se Bohem nikdy nestane, a tak jedná podle hesla: *„Když to božství nemohu mít já, pak ho nebude mít nikdo!“*

Podle Bible žije ve vesmíru obrovské množství inteligentních bytostí. Celá jedna třetina naletěla satanovým slibům a rozhodla se mu sloužit. Tito „padlí andělé“ slouží ďáblu a Bible o nich hovoří jako o démonech. Pomáhají ďáblu v jeho boji proti Bohu. I na naší planetě

pokládají různé pasti. Jejich lovnou zvěř je člověk – ty a já!

Každý člověk na naší planetě se stal terčem dáblových útoků a intrik. Nejde ale o nějakou společenskou nebo počítačovou hru. V tomto boji nám jde o život. Jde o reálnou situaci a každý z nás má jen jeden život. Co se stane, když prohrajeme? Apoštol Petr píše: „*Buďte střízliví! Buďte bdělí! Váš protivník, ďábel, obchází jako ,lev řvoucí‘ a hledá, koho by pohltil*“ (1. list Petrův 5,8). Ten, kdo prohraje, zemře.

Jsem stále na útěku

Nedávno jsem slyšel vyprávění mladého pastora. Na internetu našel stránky, které propagovaly satanismus. Autorem byl mladý satanista. Kolega si všiml, že na těchto stránkách už asi rok není nic nového. Chvilí přemýšlel a pak napsal autorovi stránek dopis. Poslal mu ho na e-mailovou adresu, která tam byla uvedena. Ve svém dopise hovořil o své víře v Ježíše a snažil se popsat, co mu víra přináší.

Brzy nato dostal odpověď. Kluk, který rok předtím propagoval satana, psal o tom, co prožívá. Skupinu satanistů opustil, protože začal velké psychické problémy. Neúčastnil se již černých mší, přestal se stýkat s bývalými kamarády. Doufal, že problémy přestanou. Nestalo se tak a je to stále horší. Nemůže spát, a když už konečně usne, má hrozné sny.

Já přece nejsem pověřčivý...

...ale černá kočka, která mi přeběhla přes cestu, mě pořádně znervózní.

...ale když ráno vstanu a šlápnu napřed levou nohou, mám přece jen obavu, že budu mít celý den smůlu.

...ale když v kalendáři objevím, že 13. je v pátek, stejně pro jistotu nic nepodnikám.

...ale raději přece jen sleduji, co říká můj horoskop.

...ale věřím, že budu mít určité štěstí, když potkám kominíka, nebo si na něj dokonce sáhnou.

...ale když se mne někdo zeptá, jsem-li zdrav, řeknu „ano“, ale rychle to zaklepu na dřevo.

...ale když najdu čtyřlístek, věřím, že budu mít štěstí.

...ale myslím si, že podkova pro štěstí by nad dveřmi neměla nikdy chybět.

...ale když v noci začne houkat syček, jsem přesvědčen, že někdo určitě umřel.

...ale když rozsypu sůl, rychle hodím třikrát špetku soli přes pravé rameno.

Ale já přece nejsem pověřčivý...

Stupňující se deprese v něm probouzejí stále silnější nutkání spáchat sebevraždu.

Mladý pastor mu ve své odpovědi nabídl pomoc. Popsal mu, co pro tako-

vé lidi dokáže udělat Ježíš. Uvedl případ svého kamaráda, který se díky Ježíši dokázal oprostit od své satanistické minulosti a má už několik let klid...

Brzy nato mu došla odpověď. Mladík psal: „Mám pořád hrozné sny. V nich musím stále utíkat a utíkat. Je možné, že vedle ďábla existuje i Ježíš, ale já musím utíkat, utíkat, utíkat...“ Pak už se nikdy neozval.

Dovol Bohu, aby byl s tebou

Ďábel existuje. Zlo je součástí našeho života. Démoni působí i dnes. Jejich cíl je stále stejný – kladou nám do cesty různé pasti a radují se z toho, když v některé z nich uvízneme. Jak roste jejich praxe, jsou jejich nástrahy stále dokonalejší a důmyslnější. Je jich tolik, že se jim ani nedá vyhnout. Je proto jen otázkou času, kdy v nich uvízneme.

Naštěstí nás Bůh v tomto boji nenechává samotné. Chce s ďáblem bojovat za nás. Může to ale udělat jen v případě, že mu to dovolíme. Náš souhlas mu umožní naplnit slova apoštola Jakuba: „*Podřídte se tedy Bohu. Vzepřete se ďáblu a uteče od vás, přiblížte se k Bohu a přiblíží se k vám*“ (Jakub 4,7).

Možná vás napadá to, co mne. Když je to tak jednoduché, proč se nám náš boj se zlem nedaří? Proč tak často prohráváme? Je to prosté. Ďáblu se i v našem životě daří přicházet v takovém převleku, který nás často překvapí a zasko-

čí, stejně jako šokoval Evu v ráji mluvící had.

Bůh to ví, a proto varuje. Starozákonním Izraelcům radil: „*Až osídľíte zemi, kterou vám Hospodin dává, nedejte se zlákat k napodobování odporného jednání původních obyvatel.*“

Nikoho z vás ať ani nenapadne, aby obětoval svého vlastního syna nebo dceru, zabýval se věštěním, magií, vykládáním znamení nebo si zahrával s čarodějnictvím.

Nesmí se uchýlit k okultním praktikám nebo komunikovat s falešným světem mrtvých.

Každý, kdo takto jedná, je Hospodinu odporný. Vždyť právě kvůli stejným ohavnostem vyhnal Hospodin národy, které tuto zemi obývaly před vámi.

Zůstaňte proto vždy zcela věrní Hospodinu, abyste se neprovinili“ (Deuteronomium 18,9–13; SNC).

Už tehdy Bůh varoval před činností astrologů, čarodějů, mágů i těch, kdo vyvolávají domnělé duchy zemřelých.

V tom textu je ale jedno podstatné varování. Každý, kdo přijme ďáblovu nabídku ke spolupráci, je „Hospodinu odporný“. Pokud dobrovolně spolupracuji s ďáblem a mám radost z toho, co spolu děláme, pak mi Bůh nemůže pomoci. Základním principem Boží vlády v celém vesmíru je svoboda v rozhodování. Bůh mi pomáhá jen v tom případě, že mu to dovolím. Pokud

o jeho pomoc nestojím, pak se může jen dívat, jak postupně upadám do stá-

le silnější závislosti na démonských silách zla.

OKULTISMUS – CO TO JE?

Proč Bible tak přímočaře a jednoznačně odsuzuje vše, co má spojitost s okultismem? Proč tak naléhavě varuje před nebezpečným vlivem démonů i jejich pána – Lucifera? Proč tyto síly označujeme jako okultismus? Co tento pojem znamená?

V Trávníčkově Slovníku jazyka českého je uvedeno: *Okultismus – nauka o tajných věcech, tajná věda, vlastně pavěda.*

Ilustrovaný encyklopedický slovník definuje: *Okultismus (z latinského occultus, ve významu „skrytý“) – nevědecké názory a směry uznávající existenci skrytých sil v člověku a kosmu, jež jsou dostupné toliko pro zasvěcené, kteří prošli zvláštním psychologickým výcvikem... Svými kořeny sahá až k magii...*

Dnes se častěji než okultismus používá termín esoterismus, o kterém třeba na Wikipedii můžeme číst: *Esoterismus (z řeckého εσωτερικός, esoterikós, „vnitřní“, „uzavřený“) je označení pro souhrn vědomostí určených výhradně pro úzký okruh zasvěcených, intelektuálně vyspělých nebo privilegovaných lidí. Je protikladem exoterismu, který naopak představuje obecně známé vědění.*

Pod pojem Esoterismus může být zahrnuta široká množina nauk nebo „taj-

ných věd“ náboženského i nenáboženského charakteru. Esoterické vědomosti jsou utajovány před nezasvěcenými nebo obecně před veřejností, aby se zachovala výlučnost příslušnosti k nějaké skupině, případně z důvodu ochrany před postihem, jehož příčinou by mohly být např. společenské předsudky. Jako příklady takových skupin jsou často uváděni Svobodní zednáři nebo různé magické řády. Tajnými vědomostmi mohou být např. magie, alchymie, astrologie atd. Esoterismus v náboženském smyslu může být také zdánlivé nebo i skutečné a před většinou věřících skryté jádro některých náboženství, které je často chápáno jako prazáklad či esence všech současných náboženství.

Těch směrů a podvodů, které se všechny ukrývají pod společným názvem okultismus, jsou dnes stovky. Podívejme se na dva nejznámější a u nás dnes i nejrozšířenější.

Spiritismus

Dlouhá desetiletí byl v naší zemi nejznámějším a nejrozšířenějším druhem okultismu spiritismus. Je založen na víře, že duše člověka přechází i po smrti a někteří zvláště obdarovaní lidé (tzv. média) mohou s těmito dušemi komunikovat. Díky

tomu, že většina křesťanů přijala z pohanství víru v nesmrtelnost duše, nalézal spiritismus živnou půdu i v křesťanských kruzích.

„Pověra se projevuje různě: Nikdo nechce spát v hotelu na pokoji č. 13, nikdo nechce dělat zkoušky na řidičský průkaz třináctého. Ale když se vyplácí ‚třináctý plat‘, tak se ho nikdo nevzdá.“

Peter Hahne

Někteří se zde odvolávají na zkušenost Saula, který po smrti proroka Samuela navštívil věštkyni a s její pomocí chtěl hovořit s prorokovým duchem. Skutečně se mu zjevila bytost, která vypadala jako prorok.

Co k tomu říká Bible? Kdo se to vlastně zjevuje a mluví jménem mrtvých? Při hledání odpovědi nám může pomoci text z novozákonní knihy Zjevení: *„A hle, z úst draka i z úst dravé šelmy a z úst lživého proroka vystoupili tři nečistí duchové, podobní ropuchám. Jsou to duchové ďábelští, kteří činí zázračná znamení. Vyšli ke králům celého světa, aby je shromáždili k boji v rozhodující den všemohoucího Boha“* (Zjevení 16,13).

Jsou to démoni, padlí andělé ve službě satana, mající svůj původ v kosmu.

Díky svým schopnostem, přesahujícím ty naše, mohou vystupovat ve jménu zemřelých. Dokážou napodobit jejich hlas i vzhled. Zemřelého doprovázeli a sváděli po celý jeho život, proto mají dokonalý přehled o všem, co se v jeho životě událo. Díky tomu jsou ve své herecké roli téměř dokonalí. Pokud uvěřím, že existuje nesmrtelná duše, která se mnou může komunikovat prostřednictvím „médií“, jsem jednou nohou v pasti.

Spiritismus má svůj původ v ráji, kde ďábel tvrdil našim prarodičům, že se hříchu nemusejí bát, protože Bůh lže, když tvrdí, že zemřou. Naopak, slíbil jim: *„Nikoli, nepropadnete smrti“* (Genesis 3,4). Stačí zajít na hřbitov, abychom si mohli udělat představu, zda ďábel mluvil pravdu.

Reinkarnace

V současné době už nemá spiritismus tak výhradní postavení jako dřív. O svou pozici soupeří s astrologií, alternativní medicínou, jógou, s různými způsoby vykládání budoucnosti – třeba z karet, sedliny kávy... Na výsluní se pomalu dostávají i dříve zapomenuté pohanské kulty, čarodějnictví nebo i samotný satanismus.

Při šíření těchto svodů stále více pomáhá moderní hudba, televize a kino. Právě díky nim se dnes zřejmě nejrozšířenějším druhem okultismu stává „reinkarnace“.

Co na to říká Bible? Zajímavý text je v Listu Židům: „...každý člověk jen jednou umírá, a potom bude soud...“ (Židům 9,27). Každý z nás jen JEDNOU umře a pak nás čeká soud. Žádné opakování dalších životů a dalších šancí. Proto také Pavel nabádá: „Hle, nyní je čas příhodný, nyní je den spásy!“ (2. Korintským 6,2).

Navíc je tu velký problém s učním o vzkříšení. Bible nikde nehovoří o tom, že by se lidé do Božího království dostávali díky tomu, že se budou pomalu v jednotlivých životech zdokonalovat, až jednou dosáhnou takové úrovně, že už nebude potřeba další „životní lekce“ a přijde „splynutí s nekonečnem“.

Nový zákon počítá s tím, že jednou přijde den, kdy budeme vzkříšeni k věčnému životu. Ne odměnou za naše zásluhy, ale díky tomu, co pro nás udělal Ježíš. Pavel napsal: „*Není-li zmrtvýchvstání, pak nebyl vzkříšen ani Kristus. A jest-*

liže Kristus nebyl vzkříšen, pak je naše zvěst klamná, a klamná je i vaše víra, a my jsme odhaleni jako lživí svědkové o Bohu: dosvědčili jsme, že Bůh vzkřísil Krista, ale on jej nevzkřísil, není-li vzkříšení z mrtvých.

Neboť není-li vzkříšení z mrtvých, nebyl vzkříšen ani Kristus. Nebyl-li však Kristus vzkříšen, je vaše víra marná, ještě jste ve svých hříších, a jsou ztraceni i ti, kteří zesnuli v Kristu“ (1. Korintským 15,13–18).

Matka Tereza vzpomíná, že když začala svou charitativní práci v Indii, největší překážkou jí byla právě všeobecná víra Indů v reinkarnaci. Trpící věřili, že čím horší budou jejich bolesti, tím lépe se budou mít v příštím životě. Také příbuzným jejich víra bránila v tom, aby se starali o své postižené děti nebo stárnoucí a často nemohoucí rodiče. Kdyby jim pomohli a snížili jejich utrpení, připravili by je o blaho v dalším životě...

MODERNÍ DÉMONI

Spousta lidí se díky pohádkám domnívá, že čerta poznají, protože je chlupatý, vzhledu mu z kalhot čouhá dlouhý ocas a místo nohy má kopyto. Problém je v tom, že takhle čert nevypadá.

Lidé se také domnívají, že Lucifer je stárnoucí čert, který nemá pochopení pro nějaké moderní metody, protože díky de-

menci už má dost problémů sám se sebou. Je to omyl. Dábel vítá každou novou metodu, jež by mu mohla pomoci dostat se na kobytku těm, kteří mu zatím odolávají. Nebojí se využívat moderních vymožeností, získaných díky vědě. Někdy mám dokonce pocit, že mnohé z toho, co nám přináší pokrok, je z jeho dílny.

Nejen rocková hudba

Jedním z dobrých ďáblových pomocníků je hudba. Mnohé skupiny přiznávají, že chtějí svou hudbou uctívat ďábla, kterému zasvětili svůj život. Mnohé rockové hvězdy přiznávají, že mají smlouvu s ďáblem. Chlubí se tím, jak od okamžiku, kdy se upsali ďáblu, roste jejich popularita, sláva a také bohatství.

Poslech hudby, za jejímž vznikem stojí muzikanti uctívající ďábla, je nebezpečný. Díky některým „dáblským prvkům“ této produkce se může ďábel dostat do našeho nitra. Mnozí mladí si pobrukují písničky, v nichž se jejich autor vyznává ze svého obdivu k silám zla. Texty často opěvují jednání, které je v přímém rozporu s tím, co nám radí Bůh.

Před pár lety jsem se setkal s mladým mužem, řekněme mu třeba Petr. V jedné své životní etapě propadl poslechu metalu. Denně ho dokázal poslouchat i několik hodin. Zpočátku se nic nedělo. Měl pocit, že ho tato hudba naplňuje a pomáhá mu relaxovat. Dokonce se mu při ní i lépe učilo.

Jednou večer byl doma sám. Znovu si pustil svou oblíbenou kapelu a chystal se na příjemné chvíle. Najednou cítil, že již ve svém pokoji není sám. Pak uviděl černý přízrak, který se k němu pomalu přibližoval. Ta příšera měla i obličej. Když se jí podíval do očí, začal se chvět a brzy mu začalo být zle. Najednou měl strach.

Od toho večera se příšera Petrovi objevovala stále častěji. Pronásledovala ho nejen doma, ale i když si vyjel na kole do přírody. Několikrát se kvůli ní málem zabil, když jí uhýbal a vjel do protisměru. Po několika týdnech přestal Petr chodit do školy, protože už nebyl schopný soustředit se ani učit. Spolužáci, kterým se pokusil svěřit se svým problémem, se mu vysmáli. Doma nic neřekl, protože rodiče se o jeho problémy moc nezajímali. Zrovna se rozváděli, a tak měli svých starostí až nad hlavu.

Svěřil se kamarádovi, o kterém věděl, že je věřící. Nesmál se mu. Naopak, vyslechl ho a pak mu k jeho překvapení začal vyprávět podobný příběh. Vyprávěl o klukovi, s nímž se seznámil v církvi. Prožil něco podobného, dokonce se léčil v nemocnici na psychiatrickém oddělení. Pomohla mu lékařka, která mu začala vyprávět o Ježíši, který je silnější než temné síly ovládající jeho život...

Díky vyprávění tohoto kamaráda dostal Petr odvalu, aby se se svým problémem obrátil na Ježíše, o němž doposud nic nevěděl. Opakoval modlitbu, kterou se modlil jeho spolužák. Vyznal, že je v koncích a nemá už sílu vzpírat se té příšere, která ho několik týdnů obtěžuje. Pak prosil Ježíše, aby, pokud skutečně existuje, vyhnal příšeru z jeho života.

Tu noc po dlouhé době opravdu klidně spal. V dalších dnech se začal znovu

učit a dokonce ještě stihl v řádném termínu i odmaturovat. Krátce po maturitě si zase jednou pustil svou oblíbenou kapelu a večer se příšera vrátila. Okamžitě běžel ke kamarádovi, aby se spolu modlili o Boží pomoc. Kamarád se ho vyptával, co dělal, a Petr si najednou uvědomil, co vlastně vyvolává jeho problémy. Pevně se rozhodl, že tento druh hudby vypustí ze svého života. Už nikdy se nechtěl potkat s příšerou, kterou Ježíš vyhnal z jeho života.

Televize

I televize může být vstupní branou do království démonů. Zkuste dnes najít seriál, jehož hrdinové nevěří na převtělování nebo nějak nekomunikují se svými blízkými, kteří už zemřeli. Je to stále větší problém a nám potom může připadat, že je to vlastně v pořádku.

V různých televizních pořadech slyšíme, že se naši mrtví na nás shora dívají... Můžeme také sledovat vystoupení astrologů, čarodějů... Dokonce si můžeme po telefonu, za tučnou platbu, objednat i osobní radu člověka, který se věnuje hadačství, vykládání karet nebo některé jiné metodě zjišťování toho, co nás čeká v budoucnosti.

Mnohé slavné osobnosti přiznávají, že se věnují čarování. U nás je to třeba Květa Fialová. Tato žena má i ve svém seniorském věku zvláštní kouzlo. Sama o sobě hovoří, že je čarodějnice. Prý jí to přináší

„Na světě je určitá moc zla, kterou člověk na sobě zakusí a pozná. Nejlépe ji poznávají ti, kteří se obrátí k Bohu. Toto zlo není nějaká neosobní přírodní síla, ale osobní moc. Apoštol Pavel, který není žádný fantast nebo blouznivec, popisuje tuto moc: ‚Nevedeme svůj boj proti lidským nepřítelům, ale proti mocnostem, silám a všemu, co ovládá tento věk tmy, proti nadzemským duchům zla‘ (Efezským 6,12). Tato slova však nejsou žádnou omluvou pro víru v kdekakého strašidelného čerta. Vedou nás k rozvážnosti. Kristus ďábla již odsoudil. A nás Kristus osvobodil, abychom na tomto světě žili svobodně, beze strachu a bez nenávisti.“

Gerhard Rempel

v životě mnoho pozitivního a může tak pomáhat i druhým.

Televize hraje důležitou roli v ďáblově snaze ovládnout nitro každého člověka.

Internet a počítačové hry

Mladí lidé dnes ale televizi moc nesledují. Mají internet, který jim nabízí mnohem víc možností skončit u okultismu než všechny televizní stanice na světě dohromady. Různí mágové nebo alternativní léčitelé nám nabízejí své služby.

Do vyhledávače stačí zadat správné slovo a pak můžeme vybírat z tisíců různých nabídek.

Také počítačové hry jsou jednou z možností, jak mohu nakonec uvíznout v pasti okultismu. Pokud rád hraješ počítačové hry, zkus si někdy udělat na chvíli čas. Vrať se k tomu, co jsi už hrál, a zkus pozorně hledat, jakými cestami se ti ďábel snaží dostat pod kůži. Vzpomeň si na názvy her, na to, v kolika hrách byli démoni součástí děje a jak rychle sis na to zvykl. Uvaž, jestli i nové životy

ve hře tě nepřipravují na to, že je vlastně normální narodit se znovu a znovu...

...a tisíce dalších cestiček

Ďábel má dnes stovky, tisíce a možná i miliony cestiček, pomocí nichž se snaží proniknout do našeho nitra. Touží po tom, aby ovládal naši mysl, naše emoce, naše chutě nebo naše přání. Je zkušební, rafinovaný a hledá stále nové a nové možnosti, jak překonat naši obranu.

Pokud jsi mu ještě nepodleh, pak je jen otázkou času, kdy se tak může stát.

BŮH JE MOCNĚJŠÍ

Co s tím? Je možné ubránit se všem těm zlům, která se skrývají pod společným názvem okultismus?

Největším problémem okultismu je to, že člověka zamotává do sítě závislosti postupně. Ďábel nespěchá. Má čas. Svou práci dělá nenápadně, klidně a pomalu. Má dost času. Ví, že jednou jeho past sklapne a pak už nebude úniku. Budu jeho a on si na mne bude dělat nárok.

Okultismus je něco, co funguje. Proto je tak přitažlivý i pro dnešního člověka. Spousta lidí moc nepřemýšlí o tom, na jakém principu to funguje, to pro ně není důležité. Však ono to nějak dopadne.

Lidí, kteří zabřednou do sítě okultismu, přibývá. Začíná to třeba pohádkami,

ve kterých má hlavní hrdina spoustu životů. Pokračuje to seriály, kde vystupují duchové zemřelých. Pak člověk potká kartárku a napadne ho, že by mohl zjistit, co ho čeká...

Svou roli tu sehrává i touha po něčem, co nemám. Mnozí jsou pro dosažení cíle ochotni udělat cokoli. Lidé toužící po slávě a bohatství rádi naslouchají těm, kteří toto vše už mají. Když slyší, že jejich idolům pomohlo napojení na okultismus, vydávají se stejnou cestou.

Poučný příběh z Bible

Je dobře, že je tu někdo, kdo nabízí pomoc i člověku, který uvízl v ďábově léčce. Přečtěme si příběh o tom, jak Bůh, silnější než všechny síly temna dohromady, pomáhá člověku chycenému do ďáblovy

pavučiny: „Přijeli na protější břeh moře do krajiny gerasenské. Sotva vystoupil z lodi, vyšel proti němu z hrobů člověk nečistého ducha. Ten bydlel v hrobech a nikdo ho nedokázal spoutat už ani řetězy. Často totiž byl už spoután okovy a řetězy, ale řetězy se sebe strhal a okovy rozlámал. Nikdo neměl sílu ho zkrotit. A stále v noci i ve dne křičel mezi hroby a na horách a bil do sebe kamením.

Když spatřil z dálky Ježíše, přiběhl, padl před ním na zem a hrozně křičel: „Co je ti po mně, Ježíši, synu Boha nejvyššího? Při Bohu tě zapřísahám, netrap mě!“

Ježíš mu totiž řekl: „Duchu nečistý, vyjdi z toho člověka!“ A zeptal se ho: „Jaké je tvé jméno?“

Odpověděl: „Mé jméno je »legie«, poněvadž je nás mnoho.“ A velmi ho prosil, aby je neposílal pryč z té krajiny. Páso se tam na svahu hory velké stádo vepřů.

I prosili ho ti zlí duchové: „Pošli nás, ať vejdemo do těch vepřů!“

On jim to dovolil. Tu nečistí duchové vyšli z posedlého a vešli do vepřů. Stádo pak – bylo jich na dva tisíce – hnalo se střemhlav po srázu do moře a v moři se utopilo. Pasáci utekli a donesli o tom zprávu do města i vesnic. Lidé se šli podívat, co se stalo“ (Marek 5,1–14).

Člověk, který uvízne v sítích okultismu, je na tom podobně jako tento posedlý. Sám si nepomůže. Zachránit ho může jen Ten, kdo je silnější než celá armáda démonů – Bůh.

Jedinečnost Bible je v tom, že nás varuje před nebezpečím hrozícím každému, kdo začne koketovat s esoterismem – okultismem. To, co je však důležitější, je fakt, že se Bůh neomezuje jen na varování. Příběh tohoto posedlého nám ukazuje, že náš Bůh je ochotný vyprostit z pout zla každého, kdo touží po svobodě.

Respekt před temnými silami je namístě

V Pohádkách ovčí babičky byl vždy šťastný konec. I když se zlému vlkovi podařilo ovečku odlákat z louky, přišel jí na pomoc její beránek. V životě takové dobré konce vždy nejsou. Mnoho lidí, kteří uvízli v sítích okultismu, se z nich už nikdy nevymotalo. Na rozdíl od pohádek totiž člověk čerta nikdy nepřechytráčí. Pokud si myslíme, že to nebo ono jen na chvíli zkusíme a pak z toho lehce vycouváme, jsme na omyle. Bojujeme-li s ďáblem, pak musíme vždy prohrát.

Slyšel jsem, že je třeba okultismus dobře prostudovat, abychom se mu ubránili. Kdysi jsem si to myslel také. Dnes už si to nemyslím. Nemám potřebu studovat taktiku temných sil. Víím, že vedle Boha, který je láska, existuje i ďábel nemající v sobě ani zrníčko dobra. Vedle dobrých andělů, kteří mi pomáhají, existují i andělé ve službách ďábla. Vedle dobrých lidí, kteří světili své životy

Bohu, žijí v mém okolí i lidé, kteří svou duši upsali ďáblu.

Díky Bibli vím, že v celém vesmíru zuří válka mezi dobrem a zlem. Tento boj se odehrává i na naší planetě, a co je nejhorší, v této bitvě se ďábel snaží dostat i do mého nitra.

Věřím tomu, co mi Bůh říká o původu zla. Věřím, že ďábel je mnohem mocnější a chytřejší než já. Vede mne to k respektu před silami zla. Respekt není strach. Respekt je něco, co mne vždy znovu a znovu přivádí k tomu, že svůj život opět dávám do Božích rukou.

Okultismus není pohádka. Je to něco, co funguje. Na začátku je nabídka fantastických zážitků, tajemství, skvělých možností a spousta třpytivého lesku. Na konci je smrt.

Apoštol Jakub říká, že se mám podřídit Bohu. Mám poznat sílu mého Pána a také jeho charakter. Pokud se přesvědčím, že mne Bůh miluje, pak nebudu mít potřebu hledat svou hodnotu někde jinde.

Bůh mi také pomůže, abych byl v této oblasti obezřetný. Ochrání mne, abych neskončil v některé z ďáblových pavučin. Raději se od nich budu držet co nejdál. Povede mne k tomu zdravý respekt před těmito silami.

A co když i přes to všechno uvíznu v pasti? Bude to nepříjemné, ale já vím, že mám někoho, kdo mi pomů-

že. V Pohádkách ovčí babičky to byl beránek, který vždy zachránil svou ovečku. Je zajímavé, že se i v Bibli setkávám s Beránkem, který mne dokáže vysvobodit, když uvíznu v ďáblově pasti. Tím biblickým Beránkem je Ježíš. Pokud se pohybuji v jeho blízkosti, jsem v bezpečí.

Problém člověka spočívá v tom, že je jako ta pohádková ovečka zvědavá a láká ho nejvíce právě to, před čím beránek varuje. Často má pocit, že vše zvládne i bez beránka. Svou chybu si pak uvědomí až v okamžiku, když ho vlk začíná grilovat.

Díky Bohu za to, že se neuráží, když ho opouštím, ale je mi stále nablízku. Mohu jej proto volat o pomoc vždy, když se dostanu do problémů.

Já osobně mám před okultismem zdravý respekt, a proto se mu zdaleka vyhýbám. Rozhodl jsem se, že se budu pohybovat jen na místech, kde jsem podle Ježíše v bezpečí.

Nechci skončit v některé z démonských pastí. Proto jsem dal svůj život do Božích rukou. Chci, aby Bůh bojoval s ďáblem a jeho pomocníky za mne. On je totiž silnější než temné síly zla.

Je pravda, že s čerty nejsou žerty. Moudrý člověk má proto před silami zla zdravý respekt a s ďáblem nikdy nebojuje sám. Řídí se známou Jakubovou radou: „*Podřídte se tedy Bohu. Vzepřete se ďáblu*

a uteče od vás. Přiblížte se k Bohu a přiblíží se k vám“ (Jakub 4,7).

Pokud vezmeme tuto radu vážně, pak je ďábel už teď v našem životě poraženým nepřítelem.

S Ježíšem to prohrál už dávno. Bylo to ve chvíli, kdy za nás náš Beránek zemřel na kříži. Od toho okamžiku může být každému jasné, že zatímco ďábel je sobecký podvodník, BŮH JE LÁSKA.

ZÁKLADNÍ POJMY

Astrologie

Přívrženci astrologie zastávají názor, že osud člověka těsně souvisí se seskupením hvězd a planet při jeho narození. Tvrdí, že hvězdy a planety mají magický vliv na osud člověka a podle jejich postavení je prý možno předvídat budoucí události.

Okultismus

Název vznikl z latinského „occultus“ – temný, utajený. Pod tento pojem zahrnujeme celý soubor tajných nauk charakterizovaný snahou ovlivňovat přírodní děje nadpřirozenými prostředky, které jsou dostupné jen „zasvěceným“. Dnes se častěji než okultismus používá termín esoterismus, v němž může být zahrnuta široká množina „tajných věd“ náboženského i nenáboženského charakteru.

Pověra

Je falešná a nepodložená víra v neskutečnou souvislost mezi různými jevy. Od doby osvícenství se termín pověra používá pro všechny způsoby myšlení, které odporují vědecké představě o světě.

Spiritismus

Slovo pochází z latinského „spiritus“ – duch. Je to víra v možnost kontaktu s duchy zemřelých prostřednictvím média nebo rozličnými zvuky či nevyšvětlitelným pohybem různých předmětů. Spiritismem se zabývají miliony lidí a desítky organizací.

Věšectví

Jde o předvídání budoucnosti na základě různých znamení či na základě informací ze styku s nadpřirozenými bytostmi. Z historie známe věštění z vnitřností zvířat, v Řecku byla proslavená věštitrna v Delfách. Do současnosti se dochovalo věštění třeba z kávové sedliny nebo ze speciálních karet. Můžeme se setkat i s jasnovidectvím, čtením z ruky nebo vykládáním horoskopů. Každou z těchto praktik Bible přísně odsuzuje.

S čerty nejsou žerty

Vlastimil Fürst

Znamení doby 12

Vydalo nakladatelství Advent-Orion, Roztocká 5, 160 00 Praha 6

e-mail: expedice@adventorion.cz, www.adventorion.cz

Odpovědná redaktorka: Milada Macháňová

Grafická úprava: Robert Prokopec

Foto na obálce: www.istockphoto.com

Vytiskla tiskárna ARTRON, s.r.o., Boskovice

Praha 2014

Chcete-li se o daném tématu dovědět víc,
kontaktujte Středisko korespondenčních kurzů, www.skk.cz.

Myslíte si, že čerti jsou jenom v pohádkách? Máte pravdu, dnes satan používá mnohem modernější převleky. Má však, stejně jako v celé historii, jediný cíl – získat na svou stranu co nejvíce lidí. Boj mezi dobrem a zlem stále pokračuje a každý z nás si musí vybrat. Pravdu nebo lež, světlo nebo tmu, život nebo smrt... Naštěstí nás Bůh v tomto boji nenechává samotné. Chce s ďáblem bojovat za nás. Když mu to dovolíme.

